

DINÓK ZOLTÁN

A kövér fiú

Danika nem szégyellte kövérségét, hiszen apja és anyja is kövér emberek voltak. Egyáltalán nem volt édesszájú, de már születésekor négy kilót nyomott. Nem is beteg, csak lusta, aki keveset mozog. Sokat csúfolták emiatt az iskolában, de féltek is tőle, kövér testével rettegésben tartotta osztálytársait.

Ám Dani egy szép napon elgondolkodott: hogy kell majd így a lányoknak, és fogyókúrába kezdett. Semmi nassolás! Reggel, délben, este torna! Súlyzókkal kínozza magát, süteményt látni sem akart. Kerülte a zsíros ételeket is.

Eltelt egy hét, majd kettő. Dani fogyott négy kilót, a tükörben is látta a változást. Nagyon boldog volt. Az osztálytársai megdöbbenek. Volt, aki örült Dani „sikerének”, de volt, aki gúnyolódott, például így: „Az egy tonna messze van az ötven kilótól!”

Dani figyelembe se vette az ilyen rosszmájúakat, hiszen még a tornanár is meg volt vele elégedve, mert láthatóan könnyebben mentek neki a gyakorlatok és futáskor sem melegegett ki annyira.

Ám teltek a napok, sőt hetek, és Dani már nem bírt többet fogyni. Belefáradt a súlyozásba, és abból is elege lett, hogy már nagyon régen nem evett egy szem cukorkát sem, de azért még tartotta magát.

Egyszer jön haza a gimnáziumból a padokkal szegélyezett sétányon. Egy kövér lányt pillant meg, amint éppen olvas, nagy valószínűséggel valami tankönyvet. Súlyfelesleg volt a lányon, ez kétségtelen, de szép arcú volt így is. Dani megszólította:

- Szia!
- Szia! Ismerjük egymást?
- Nem, csak kimelegedtem. Leülhetek melléd?
- Hát persze. Nyugodtan.
- Dani leült, kifújta magát.
- Mit olvasol? – kérdezte.
- Ady Endrét tanulmányozom.
- Hányadikos vagy?
- Harmadikos.
- Én másodikos.
- Szereted az irodalmat? – kérdezte a lány.
- Hogyne! Ady amúgy is nagy kedvencem!
- Melyik gimnáziumba jársz?
- Én a Bolyaiba!
- Én a Pázmány Péterbe!

DINÓK ZOLTÁN író, költő (1981, Kecskemét). Volt hírlapáros és könyvkereskedő. Írt regényt, kisregényt, drámát, novellát, verset, esszét. Az álomvilág nagyúr címmel 2010-ben jelent meg novelláskötete.

A két fiatal között máris meleg szellemi szféra alakult ki.

– Tudod mit? – kérdezte Dani.

– Mit? – kérdezte meglepetten a lány.

– Holnap itt ezen a padon újra találkozhatnánk!

– Semmi kifogásom! – vágta rá a lány.

Dani kezét csókolt, mire a lány hangosan elnevette magát.

– Így illik – mondta erre szégyenlősen Dani.

- Mi vagy te? Lovag?

Dani mosolya a füléig ért: - Na, akkor holnap ugyanitt!

– Oké! – mondta a lány.

Dani otthon örömmel mesélte el a történeteket. Szülei látták fiuk arcán a boldogságot. Miklós papa csak annyit mondott fia vállát fogva:

– Nem a testsúly számít, hanem ami itt – mutatott a szívére – belül van.

– Igen, apa, szerintem is.

Dani ezzel hivatalosan is abbahagyta a fogyókúrát, és újra a régi lett. Lázasan készült a másnapi találkára.

Erre mondják ősidők óta, hogy „szerelem első látásra”.